

Veertien jaar later en nog even vitaal.

Terug naar de bron: Mijn bedevaart naar Medjugorje

Lieve vrienden,

Foto 1 De parochiekerk, gerund door de Franciscanen.

Op 29 juli 2026 was het dan eindelijk zover. Met mijn halfbroer Pieter Zegers, reisde ik naar Medjugorje, Een Maria bedevaartsplaats in Bosnië-Herzegovina. Het staat internationaal bekend als een plek van intense spiritualiteit, vrede, dagelijkse gebeden en bekeringen, voortvloeiend uit de Mariaverschijningen die er sinds de jaren tachtig worden gemeld.

De reden van deze bedevaart was de deelname aan het Mladifest. Mladifest is het jaarlijkse internationaal jeugdfestival in Medjugorje dat begin augustus duizenden mensen (naar ik mij heb laten vertellen dat het dit jaar meer dan 70.000 katholieke jongeren, en ook

ouderen), uit de hele wereld samenbrengt voor een intensieve week van gebed, catechese, muziek en getuigenissen een ook niet vergeten de ontmoeting. In 2012 was ik daar voor het laatst, dus 14 jaar geleden. Er was veel veranderd, maar het gevoel van thuiskomen niet. Na al die jaren voelde ik toen de taxi het dorp binnenreed: Ik ben thuis.

Foto 2 Bij ons pension

Gezien de vertraging van ons vliegtuig vanuit Nederland naar Split (Kroatie), hadden wij verwacht vrij laat aan te komen bij ons pension. Maar de taxichauffeur had last van een zware rechtevoet. Dus kwamen wij rond 20:00 aan bij ons pension, waar wij heel vriendelijk werden ontvangen door de eigenaren. Weliswaar met

Foto 3 Samen met Pater Louis-Marie uit Oxford, Michigan U.S.A.

handen en voeten, want Engels was toch wel een beetje moeilijk. Nadat wij onszelf hadden geïnstalleerd zijn wij iets gaan eten waarna wij naar het centrum liepen. Gelukkig was het al iets afgekoeld. Eenmaal in het centrum aangekomen zijn we eerst naar het kerkplein gelopen waar we, het kan ook bijna niet anders en toeval bestaat niet, een benedictijn uit Oxford, Michigan (U.S.A) ontmoeten. Deze was naar Medugorje gekomen ter ere van zijn 50-jarig priesterfeest. Het was een vriendelijke ontmoeting en we hebben elkaar bevraagd over onze gemeenschappen. Hierna zijn we na wat winkels kijken teruggegaan naar het pension voor de nachtrust.

Foto 4 Onderaan de verschijningsberg

De volgende dag (donderdag 30 juli) zijn we vroeg in de ochtend vertrokken richting de verschijningsberg, 300 meter hoog. Dat is de oorspronkelijke plaats waar Maria voor het eerst aan de zieners verscheen. Qua temperatuur was dit een ideaal moment. Maar dat idee hadden vele anderen ook. We waren dus niet alleen, wat helemaal niet uitmaakt. Iedereen gunt elkaar de ruimte en helpt elkaar waar nodig. Bovenop de berg, op dé plek, heerste een serene rust en stilte. Eenmaal boven gekomen en gebeden te hebben, plaatste ik bij Maria een gedenksteen van mijn ouders en tweede moeder Paulina, geschilderd door onze kalligrafe "Margreet Wanst". Mijn wens om dit als allereerst te

kunnen doen na aankomst is in vervulling gegaan. Mijn eerste reis naar Medugorje in 2014 is mede mogelijk gemaakt door mijn moeder die op het laatste nippertje toen een accommodatie voor ons heeft geregeld en een gedeelte heeft gesponsord. Mijn vader was toen al overleden. Als eerbetoon aan hun en Paulina heb ik deze steen gelegd.

Foto 6: Maria, op exact dezelfde plaats waar ze in 1981 voor het eerst aan de ziensers verscheen. Vroeger stond hier een houten kruis, maar in 2001 heeft een familie uit Zuid-Korea, na het verkrijgen van een gebedsverhoring, dit beeld geschonken en laten plaatsen op de plek van het kruis.

Foto 5: Bovenop de verschijningsberg. Je kunt zien dat het geen standaard wandelpadjes zijn naar boven maar echte rotsen. De pelgrimsstok was dus meer dan welkom.

Na de klim naar beneden, en na iets kouds te hebben gedronken zijn we richting het centrum gelopen. Onderaan de verschijningsberg ontdekten we een leuke koffietent waar we vanaf toen elke dag koffie gingen drinken in de ochtend. Om bij het centrum te komen moesten we vanaf de verschijningsberg door de wijngaarden heen. Dat was heel erg mooi maar ontiegelijk heet. Maar liefst 40 graden. Soms iets meer soms iets minder. Er waren dagen waarin de 45 graden werden aangetikt. Maar als je probeert te genieten van de omgeving vergeet je dat al snel.

Foto 8 De wijngaard zelf

Foto 7 De weg door de wijngaard

De ochtend hadden bij besteed aan het rondkijken in de vele winkeltjes, maar rond 12:30 gingen wij iets gebruiken in een van de restaurants. In de avond sloten wij aan bij de rozenkrans om 18:00 met daarna om 19:00 de internationale mis. Daarna waren we vrij moe en zijn we na een kleine snack weer naar het pension gegaan.

Foto 9 Mladifest was nog niet begonnen maar zoals je ziet is het flink druk

Foto 10 Kruisverering na de Eucharistie

Vrijdag 31 juli war een vrij rustige dag. In de middag rond 16:00 uur zou de groep van "jong katholiek" arriveren. Na enige tijd gewacht te hebben zijn we maar naar het kerkplein gelopen om daar mee te doen met de rozenkrans om 18:00 waarna de eucharistie om 19:00 zou beginnen. Die avond ontmoette we een aantal van de groep en het bleek dat ze flinke vertraging hadden opgelopen. We hadden met hun afgesproken om zaterdag mee te gaan met een uitstapje naar Mostar. De avond werd afgesloten met kruisverering, zoals gewoonlijk is op elke vrijdag.

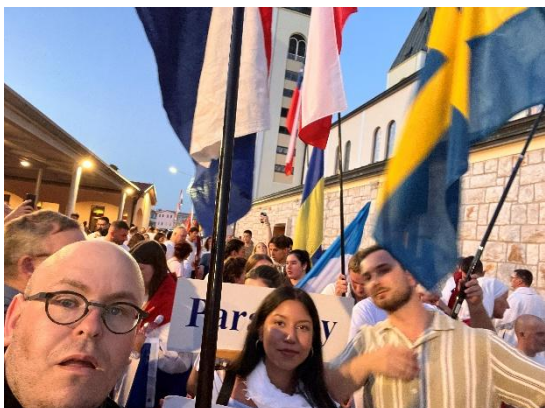

Zaterdag 1 augustus hebben wij een uitstapje gemaakt naar Mostar. Na een korte rondleiding door een gids zijn we bij de beroemde brug gaan kijken. Daar moesten we alweer vrij snel vertrekken want het was net de dag van de springwedstrijd. Wel heb ik nog een mooie foto van de brug kunnen maken. Na de lunch zijn we al vrij snel weer

vertrokken. De drukte en de hitte hielpen niet echt mee.

In de middag zijn we gaan rusten want in de avond werd het Mladifest officieel geopend. De aanwezige landen presenteerden zich aan de aanwezigen middels een vlag en naambord tijdens de eucharistieviering. Mooi om met zovelen samen te zijn. Voor de komende dagen is er een vast programma met in de ochtend en namiddag catechese, getuigenissen en meer. Maar eerlijk gezegd hadden pieter en ik daar niet zoveel zin in. Dus meestal bestond onze ochtend uit koffie drinken, beetje rondkijken, bidden en veel tot rust komen. Waar we wel vaste prik aan deelnamen is het avondprogramma vanaf 18:00 tot laat.

Zondag 2 augustus was een hele rustige ochtend. In de middag zijn we naar de Cenacolo gemeenschap geweest. Een gemeenschap die zorgt voor ex verslaafden en hen een programma aanbiedt. Daar kregen we 2 mooie getuigenissen van twee bewoners. Maar helaas kreeg de hitte toch de overhand en tot slot werd het watersysteem uitgeschakeld vanwege de te grote vraag. Maar in de avond stond iets heel speciaals te gebeuren: de processie met het mariabeeld na de mis. Ik mocht de vlag dragen en iemand van de groep het naambord. Dat was toch heel bijzonder om mee te maken. We stonden vlak bij Zweden en mochten vóór België staan. Oekaine was ook rijk vertegenwoordigd.

Maandag 3 augustus was een rustige dag waarin we niet veel bijzonders hebben gedaan. Aan het eind van het avondprogramma was er een kaarsenmeditatie. Van het donker naar het licht.

Dinsdag 4 augustus hebben we in de ochtend een uitstap gemaakt naar een Mariaheiligdom in de buurt en hebben we het franciscaans museum bezocht. Daarna zijn we bij een mooie waterval wezen lunchen waarna we weer terugkeerden naar Medugorje. Na het avondprogramma gaf de Cenacologemeenschap een voorstelling op het grote grasveld achter de kerk.

Woensdag 4 augustus is pieter vroeg in de ochtend met de groep meegegaan de kruisberg op. Daar had ik niet zoveel zin in dus ik besloot een stille ochtend te houden. Na een kop koffie met iets erbij beklom ik nogmaals de verschijningsberg alwaar ik de rozenkrans heb gebeden. Daarna naar beneden en toen een beetje rondgelopen en genoten van de omgeving. In de avond was de slotceremonie en kwamen de vlaggen en naamborden nogmaals voorbij.

Donderdag 5 Augustus zijn we vroeg in de ochtend vertrokken naar de Kravice watervallen alwaar het zeer koude water een heerlijke verkwikking bood bij 40 graden Celsius.

Eenmaal terg in de middag gingen wij onze eigen weg. Na de internationale eucharistieviering hebben wij met zijn allen een afsluitende maaltijd gehouden bij de pizzeria. Daar hebben wij ook afscheid genomen van de groep want die vetrokken de volgende dag al heel erg vroeg.

Vrijdag 7 augustus hadden wij om 11:00 een privé audiëntie bij mgr. Cavalli, apostolisch visitator en enige tijd nuntius in Nederland. Hij kende mij goed want hij was eens op een Benedictusfeest bij ons in de abdij. Het was een zeer hartelijk gesprek.

Zaterdag 8 augustus stond vooral in het teken van het beklimmen van de kruisberg op 520 meter hoogte. Heel bijzonder om te doen en te ervaren.

De rest van de dagen hebben we ons rustig gehouden. We hebben genoeg indrukken opgedaan om verder op te reflecteren. Het was een zeer geslaagde reis die ik graag nog eens wil overdoen.

Br. Columba O.S.B.